

- în subsidiar, obligarea părâtei la restituirea sumei principale de 479 332,40 euro, majorată cu dobânzi ajunse la termen la nivelul dobânzii legale italiene la 4 ianuarie 2004 până la plata efectivă cu excepția sumei de 461 979 euro, lichidată la 25 ianuarie 2005;
- în orice caz, obligarea Antiche Terre Società Agricola Cooperativa la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, introdusă în temeiul articolului 238 CE, Comisia solicită restituirea sumelor avansate către Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa a responsabilită limitată (denumită în continuare „Antiche Terre” sau „pârâta”), în cadrul programului Thermie, pentru realizarea unei unități de producere a energiei electrice (10 MW) prin intermediul unui procedeu inovator de combustie de biomasă. Contractul de referință (nr. BM/188/96) a fost încheiat de reclamantă cu pârâta, în calitate de coordonatoare, și cu alte două societăți, una cu sediul în Finlanda și cealaltă cu sediul în Spania.

Antiche Terre a acumulat o serie de întârzieri importante în începerea activităților sale; aceasta a solicitat și a obținut o prelungire a termenului de realizare a lucrărilor. Pe de altă parte, pârâta a propus o modificare substanțială a condițiilor contractului care presupunea renunțarea la procedeu inovator de combustie a biomasei și producerea de energie într-o cantitate net inferioară celei prevăzute inițial.

Comisia nu a aprobat o astfel de modificare radicală a proiectului care nu ar fi putut fi finanțat în cadrul programului THERMIE.

În consecință, constatând că pârâta nu a realizat această unitate astfel cum fusese prezentată în proiectul original, Comisia este obligată să rezilieze contractul BM/188/96 precizând în plus că nerealizarea proiectului inițial ar fi putut implica recuperarea integrală sau parțială a sumelor avansate părâtei.

Comisia a solicitat în mai multe rânduri părâtei să îi restituie sumele plătite anticipat de 479 332,40 euro fără niciun rezultat. După utilizarea garanției și după solicitarea ulterioară de restituire a soldului, Comisia a sesizat astfel Tribunalul de Primă Instanță.

Acțiune introdusă la 11 februarie 2009 — Nycomed Danmark/EMEA

(Cauza T-52/09)

(2009/C 82/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Danemarca) (reprezentanți: C. Schoonderbeek, H. Speyart van Woerden, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate;
- obligarea Agenției Europene a Medicamentelor la plata propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Nycomed.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea, în temeiul articolului 230 CE și a articolului 73a din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 ⁽¹⁾ astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1901/2006 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului, a Deciziei „EMEA-000194-IPI01-07” a Agenției Europene pentru Medicamente din 28 noiembrie 2008 prin care aceasta refuză acordarea derogării pentru medicamente specifice prevăzute la articolul 11 alineatul (1) litera (b) din acest regulament.

Reclamanta a solicitat acordarea unei astfel de derogări în privința unui agent de imagerie electrocardiografică cu ultrasunete ce urma să fie comercializat sub numele de marcă Imagify, conceput pentru a diagnostica bolile arterelor coronare (denumite în continuare „BAC”) la adulți. Prin decizia atacată, EMEA a respins acordarea derogării pentru motivul că boala sau afecțiunea cărora le este destinat medicamentul în cauză nu este BAC, ci defectele de irigare a miocardului, care are loc și la copii.

Reclamanta susține că decizia atacată este nelegală întrucât este întemeiată pe o greșită interpretare și aplicare a conceptului de „boală sau afecțiune cărora le este destinat medicamentul în cauză” în sensul articolului 11 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 deoarece, în opinia reclamantei, nu ia în considerare indicația terapeutică descrisă în cererea concomitentă de autorizare comunitară de punere pe piață, iar defectul de irigare a miocardului nu constituie o boală sau o afecțiune, ci un semn comun al multor boli.

Reclamanta mai susține că decizia atacată este nelegală întrucât constituie o încercare a EMEA de a abuza de puterile care îi sunt conferite prin articolul 11 alineatul (1) litera (b) și prin articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 pentru a realiza un obiectiv care nu este menționat în aceste dispoziții, și anume obligația de a propune un plan de investigație pediatrică pentru indicații care nu sunt incluse în cererea concomitentă de autorizare comunitară de punere pe piață.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO 2004 L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind medicamentele de uz pediatric și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1768/92, a Directivei 2001/20/CE, a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 (JO L 378, p. 1).

Acțiune introdusă la 11 februarie 2009 — Schemaventotto/Comisia

(Cauza T-58/09)

(2009/C 82/59)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Schemaventotto SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiiovanni, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei/ilor cuprinsă/e în scrisoarea din 13 august 2008, înregistrată cu nr. C(2008) 4494, trimisă autorităților italiene de comisarul Kroes, în numele și pentru Comisia Europeană, și referitoare la o procedură în temeiul articolului 21 din Regulamentul privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (cazul COMP/M.4388 — Albertis/Autostrade); și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului proces, efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei care ar fi cuprinsă în scrisoarea comisarului Kroes din 13 august 2008, prin care, în opinia reclamantei, pârâta ar fi comunicat autorităților italiene intenția de a nu continua investigarea cazului

COMP/M.4388 Abertis/autostrade în temeiul articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (denumit în continuare „regulamentul”). Astfel, Comisia aprobă măsurile normative de reglementare referitoare la procedurile de autorizare pentru „transferul” concesiunilor de autostrăzi (Directiva din 2007 și Decretul din 2008). Cu toate acestea, în scrisoarea menționată anterior, pârâta are o poziție rezervată cu privire la compatibilitatea cadrului normativ italian referitor la procedura de autorizare pentru transferul concesiunilor de autostrăzi cu normele în materie de piață internă.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta invocă încălcarea articolului 21 din regulamentul privind concentrările și se întemeiază pe următoarele considerații:

- Comisia nu se poate referi în niciun fel la modificări ale cadrului normativ relevant care au avut loc ulterior datei de 31 ianuarie 2007, dată la care s-au efectuat evaluările preliminare. Întrucât competențele Comisiei în cadrul verificării efectuate în temeiul articolului 21 alineatul (4) din regulamentul sunt strâns legate de contextul evaluării unei operațiuni specifice de concentrare de dimensiune comunitară, la care se referă măsurile naționale în cauză, modificările normative succesive nu puteau să producă efecte asupra comportamentelor din trecut ale autorităților italiene, care au avut drept rezultat abandonarea operațiunii de către părți în decembrie 2006, după trecerea a trei luni de la autorizarea operațiunii în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din regulament.
- Reclamanta critică abuzul/deturnarea de putere din partea Comisiei care constă în caracterul neadecvat al temeiului juridic ales cu privire la cuprinsul deciziei explicite de a „nu continua investigarea” măsurilor italiene în cauză. În această privință, se afirmă că prin faptul că a decis că modificările cadrului normativ pe termen mediu vor asigura că preocupările exprimate în evaluările sale preliminare din 31 ianuarie 2007 nu vor apărea și în viitor, Comisia a adoptat în temeiul articolului 21 din regulament un tip de decizie pe care dispoziția menționată nu o prevede. Astfel, Comisia a utilizat competențele atribuite în temeiul articolului 21 menționat pentru a declara compatibile cu dreptul comunitar măsuri de aplicare generală adoptate de un stat membru complet independent de operațiunea specifică de concentrare pentru blocarea căreia Italia a adoptat măsurile naționale în discuție.

- Atunci când a considerat că respectivul cadru normativ italian, astfel cum a fost modificat, a devenit compatibil cu dreptul comunitar, Comisia nu a luat în considerare incertitudinile ulterioare produse în ordinea italiană de măsurile naționale menționate, care în mod cert nu au contribuit la stabilirea unui mediu favorabil pentru eventuale concentrări viitoare pe piața concesiunilor de autostrăzi în Italia. În plus, reglementarea adoptată de administrația italiană în 2007 și 2008 trebuia oricum să fie considerată contrară și articolului 21, în măsura în care aceasta impune cu privire la un „transfer” al unei concesiuni de autostradă, obligații mai ample decât cele care incumbă în mod normal persoanelor interesate.